

[Lysholt Hansen.]

regeringens beskæftigelsespolitik, ikke nødvendigvis behøver - og jeg tror heller ikke, den vil komme til det - at manifestere sig i en tilsvarende forøgelse hverken af priserne eller af underskuddet i vores betalingsbalanceforhold over for udlandet. Jeg føler helt klart, at beskæftigelsespolitikken må gå fremfor alt andet i denne situation, vi kan ikke lade 140.000-150.000 mennesker bære den byrde, som vi egentlig burde bære alle sammen, og som vi har arvet bl. a. fra den foregående regering, og som vi har overtaget fra et samfund uden omkring os, som inden for ét à to år er blevet et andet, end det var førhen. Det har givet os nogle byrder, som vi måske endnu ikke har vænnet os til at leve med. Hvis vi er hæderlige politikere, kan vi ikke lade nogle bestemte mennesker — dem, der er arbejdsløse og skal leve af understøttelse — bære den byrde alene.

Jeg vil dernæst sige et par ord til hr. Svend Andersen (Rosk. a.), der var glad for den interesse, vi havde vist fremskridtspartiets program — jeg ser et sarkastisk smil nu, og jeg forstår, glæden måske er lidt delt, nej, nu ryster hr. Glistrup på hovedet. Jeg vil da gerne have lov at sige, at der er heller ingen grund til hverken sarkasme eller andet, for det er faktisk første gang, vi har haft mulighed for reelt at gå i dybden med de forslag, der ligger. Noget af det, hr. Svend Andersen (Rosk. a.) sagde, vidner måske om en lille smule dårlig samvittighed, hvis det kan lade sig gøre, når han siger, at jeg har kaldt partiets politik asocial. Jeg har bladet min tale igennem; jeg har end ikke nævnt ordet asocial, så det må være fostret i en hjerne, der har asociale tanker. For det har i hvert fald ikke været i min tale. Det kan jeg roligt sige, det har end ikke været nævnt. Men det er altså måske den dårlige samvittighed, der lyser ud af det.

Jeg hørte hr. Svend Andersen (Rosk. a.)s tale i formiddags med de eksempler på, hvordan skattelettelsen ville virke for forskellige familietyper med 2 og med 3 børn, og hvor store, enorme, skattelettelser de ville få. En familie med 60.000-70.000 kr. i indtægt og med 3 børn ville få en skattelettelse og kontant lettelse, når alt var taget i betragtning med børnetilskud og boligsikring, på 18.000 kr. En familie med 2 børn ville få 23.000 kr. i skattelettelse, og en familie med 50.000

kr. — og det er citeret fra referatet — et ægtepar, hvor begge arbejder og uden børn, ville få en nedsættelse på 50.000 kr.

Jeg spurgte i midagspausen, hvor hr. Svend Andersen (Rosk. a.) og jeg havde et fælles møde i radioen, om, hvordan det ville stille sig for en familie, der havde en bruttoindkomst på 42.000 kr. Her svarede hr. Svend Andersen (Rosk. a.), at den ville få en skattelettelse på en 12.000-14.000 kr. Jeg spurgte med velberåd hu om denne familie. I aftes var der i tv en udsendelse fra Møn, hvor faktisk alle arbejderne — jeg kunne høre på udsendelsen, at den er en lille måneds tid gammel — havde en timeløn på 19,75 kr. Til disse 19,75 kr. har jeg lagt 3 gange 40 øre, det er nemlig 3 portioner dyrtidstil-læg. Det er altså 1,20 kr. Denne familie vil have brutto 42.000 kr. om året. Det var derfor, jeg spurgte om, hvordan denne familie var stillet efter fremskridtspartiets forslag, fordi jeg vidste, at det kunne jeg få kontrol-leret. Det har jeg fået undersøgt. Og jeg kan sige, at den ikke vil få hverken 12.000 kr. eller 13.000 kr. eller 14.000 kr. i skattelettelse. Den vil nemlig ganske enkelt få følgende regnskab: en bruttoindkomst på 42.000 kr., gennemsnitlige ligningsfradrag 4.000 kr., skattepligtig indkomst derefter 38.000 kr. og skat i Møn kommune 7.520 kr., beregnet med 2 personfradrag, da det er for et ægtepar. Der er altså langt fra 7.520 kr. og op til 12.000 - 14.000 kr., men der bliver endnu længere, hr. Svend Andersen (Rosk. a.), når man tager i betragtning, som man jo gør i de forslag, der er nævnt i talen, at familien skal give afkald på børnetilskud, at den skal betale en række sociale ydelser osv. Der bliver intet andet tilbage til denne familie end en dårligere levefod.

Jeg må måske også, for at man ikke skal tro, jeg citerer forkert, til hr. Svend Andersen (Rosk. a.) sige, at jeg står jo her med denne tykke bog på 99 sider, som fremskridtspartiet har hovedæren for, og som vi skal have læst op i morgen. I den har jeg bare slået op nu på en tilfældig side, og det er side 51. Hr. Svend Andersen (Rosk. a.) ville jo gøre det klart, at fremskridtspartiet bestemt ikke ville føre nogen som helst politik, der skulle ramme nogen af de svagest stillede. Man ville nærmere lave et meget bedre samfund for de dårligst stillede, end vi i socialdemokratiet ville, kunne jeg for-